

3. 4 Bula „Ex nostri pastoralis officii“

vydaná Gregorom XIII.

6. mája 1574 v Ríme

Po tom, čo sa pretrvávajúcej opozícii veľkého materského rádu proti reformnému hnutiu nepodarilo k sebe znovu pričleniť kapucínov, dosiahla, v spojení s cisárom Karlom V., zamedzenie ich rozšírenia za hranice Talianska. Príslušný zákaz Pavla III. bol obnovený v roku 1550 Júliusom III.

Po dramatickej kríze kvôli Ochinovi¹ sa mladý reformný rád v Taliansku v raných štyridsiatych rokoch silno rozvinul. Prežíva tu búrlivý rast a etabluje sa ako dôležitá sila obnovenia (Cirkvi). Počas Tridentského koncilu (1545 – 1563) si ho všimnú cirkevní a štátni predstavitelia aj iných európskych krajín. Po tom, čo pápež zaangažoval kapucínov do ťažkých misií počas tureckých vojen, otvorí im pápež konečne v roku 1574 dvere aj do Francúzska a smú sa usadiť „na celej Zemi“.

59 Gregor, biskup a služobník služobníkov Božích, na večnú pamiatku tohto nariadenia.

Zaviazaný našou pastierskou úlohou, venujeme s radosťou pozornosť všetkému, čo sa odporúča pre rozširovanie jednotlivých rádových spoločenstiev, najmä to, pokiaľ ide o rády, ktoré si ľud žiada v niektorých oblastiach kvôli zvláštnej úcte.

60 Teraz bolo predložené želanie, aby sa kongregácia rádu menších bratov kapucínov, ktorá sa už dlhšie mocne a s úžitkom rozvíja v Taliansku a teraz začína zapúšťať korene aj na územiach Francúzska, predovšetkým v meste Paríž, mohla tam naplno inštalovať. Proti takejto požiadavke vydal svojho času Náš predchodca v blahej pamäti pápež Pavol III. na základe v tom čase odôvodnených dôvodov *motu proprio*, z moci svätej poslušnosti a pod trestom exkomunikácie *latae sententiae*, aby milovaní synovia, generálny vikár a bratia spomínanej kongregácie, sa neodvažovali preniknúť do oblastí na druhej strane Álp a tam iniciovali usadlosti, pokiaľ to na generálnej kapitule rádu v Ríme sám nenariadi inak. Samotný generálny vikár a bratia sú teraz presvedčení, že tento príkaz sa stal smrťou nášho vyššie spomínaného predchodcu neodpostatnený. Nakoľko sa ale obávajú, aby sa neprehrešili voči tomuto zákazu, neopovážili sa dodnes podniknúť žiadny čin proti tomuto opatreniu bez povolenia Svätej stolice.

61 V úmysle podporiť rád rušíme My teraz autoritou tejto listiny tento zákaz i to, čo naším predchodcom bolo v tejto veci nariadené a umožňujeme vikárovi, ako aj spomínaným bratom *restitutio in integrum* (opätovného nadobudnutia všetkých práv). Navyše, dávame im povolenie rozšíriť sa do oblastí Francúzska a do celého sveta s právom zakladať a zriaďovať podľa svojho zvyku domy, usadlosti, kustódie a provincie.

Týmto opatreniam neodporujú ani apoštolské konštitúcie, alebo nariadenia, ani spomínané štatúty a stanovy kongregácie a rádu, ktoré sú opatrené apoštolským potvrdením, prisážno potvrdené, alebo viazané inou zmluvou.

¹ Bernardinus Ochinus (1487 – 1564/1565), 1536 prešiel ku kapucínom, ako chýrny a významný kazateľ sa zoznamuje s myšlienkami M. Luthera a stane sa ich zástancom. – pozn. prekladateľa

62 Nakoľko by bolo ťažké poslať túto listinu na všetky tie miesta, kam by bolo potrebné, nariaďujeme, aby každý odpis, aj v tlačenej podobe, ktorý je podpísaný verejným notárom a opatrený pečatou cirkevného hodnostára, mal pred súdom, ale i inde tú istú vážnosť, aká prináleží predloženému originálu, pokiaľ tento odpis bude prinesený a predložený.

Nikomu medzi ľuďmi nie je preto dovolené túto listinu nášho odvolania, oprávnenia, nariadenia a vyjadrenia našej vôle porušiť, alebo z dôvodu opovážlivosti sa proti nej previniť. Ak by sa niekto našiel, čo by sa o niečo také pokúsil, nech pamätá, že padne do nemilosti Boha všemohúceho a blahoslavených apoštolov Petra a Pavla.

Dané v Ríme pri sv. Petrovi

V roku vtelenia nášho Pána 1574

6. mája

v druhom roku nášho pontifikátu.²

² *Bullarium Capuccinorum*. 1, Romae 1740, 35 mylne uvádza rok pápežovno pontifikátu („Pontificatus nostri Anno Quarto“; por. *I Frati Capuccini*. 1, 121). Gregor, ktorý sa dostal na Petrov stolec 13. mája 1572, vydáva bulu krátko pred koncom druhého roku pontifikátu. Pre jednoznačnú podporu kapucínov má svoje dôvody. Ugo Boncomagni pohýňal dopredu reformu Cirkvi už na Tridentskom koncile ako zástupca Kúrie. Ako pápež podporoval francúzskeho kráľa Heinricha III. v boji proti Hugenotom . V r. 1572, hoci bol krátko v úrade, otvorene oslavoval v Ríme parížsku vražednú Bartolomejskú noc. To, že potom dláždi cestu kapucínom do Francúzska a do iných európskych krajín, treba chápať v súvislosti s jeho rozhodnou politikou katolíckej reformy a antiprotestantkej protireformácie.